

CCE-472 Încă e har

Mircea Ciugudean

1. Încă e har, încă e har, încă e har Dar noi îl ri-si-pim.
 Încă în dar, încă în dar, încă în dar E mân-tu-i-rea ce noi o pri-mim.
 Doam-ne, o sfân-tă-n-țe-lep-ciu-ne să îmi dai
 Să știu a-le-ge bi-ne dru-mul că-tre rai, Mul-te că-rări se pot gă-si
 Că-lă-u-zeș-te-mă că pot gre-și.

1 Încă e har, încă e har, încă e har
 Dar noi îl risipim.

Încă în dar, încă în dar, încă în dar
 E mântuirea ce noi o primim.

*Doamne, o sfântă-nțelepciune să îmi dai
 Să știu alege bine drumul către rai,
 Multe cărări se pot găsi
 Călăuzește-mă că pot greși.*

2 Ești îmbiat și ești rugat
 Cu mântuirea ta nu te juca.
 E adevărat ce ai aflat
 Că poate harul ți se va lua.

*Mă înfior la gândul de a fi pierdut
 Și că pe lângă mântuire tu ai trecut,
 Fii înțelept asta aștept
 Pune-ți piciorul pe drumul cel drept.*

3 Nu ești stăpân, nu ești stăpân
 Pe viața care-n larg o risipești.

E un stăpân care-n curând
 Va judeca viața ce o trăiești.

*Nu da tu raiul pentru viața de aici
 De ce spre cer ochii tu au vrei să-i ridici
 Când vei voi, nu poți opri
 A judecății zi, de a veni.*